

Пастка золотої клітки безпеки

Володимир Ліпкан

Зброю купити можна,
Безпеку — ніколи, ні!
Держава на що спроможна,
Готова вона взагалі?

Ефект цієї "золотої клітки":
Багаті країни світом "рулять"?
В бюджетах пестріють замітки:
Вони воювать не хочуть!

І зброю сучасну повсюди купують:
Там РЕБи, і танки, нові літаки.
Кого до війни все ж реально готують,
Насправді від цього далеко думки!

Блищить оскалом смерті зброя і метал,
Масштабування відбувається у золотій тій клітці.
Безмежно накопичено зростає арсенал.
Тож спокій спрагнув, спить на саме тій відмітці!

Система механічно тиражує всі показники війни:
Ілюзія дедалі більше шириться, надія:
Закуплені ракети, що рятують від пітьми,
Але насправді: нездійсненна це сьогодні мрія!

Тож зброя — це захист чи просте видіння,
Що це, для чого всього так багато?
Це тіл порятунком чи духу спасіння,
І хто воюватиме щиро й завзято?!

Де мотивація, досвід успішний,
Де є готовність реальна до дій?
Висновок дійсно, повірте, невтішний:
Зброя це добре, проте це не бій.

Можна купити потужно й багато,
Можна придбати усе надсучасне.

Бюджет витратити успішно й завзято,
Допоки грошей світ назавжди погасне.

Тут виявляється чийсь інтерес:
У зброї купівлі, її користуванні.
Тож суверенний у цьому прогрес?

Ні: поневолення план геніальний!

Кредитна пастка полягає в мілітарній грі,
Яка по суті від безпеки позбавляє.
План донорів безпеки завжди угорі,
Він самостійності держави вмить лишає.

Тут варто до історії звернутись,
І Кейс розглянути конкретний, без емоцій.
Щоби з безпекою фатально всім не обманутись,
Бо не буває безкоштовних мілітарних тут промоцій.

Каір купив ті "Абрамси" й "Фалькони":
Кемп-Девідська відома пастка і мільярдні ті дотації.
Тож Вашингтон нав'язував свої закони,
Позбавивши свободи, волі й левітації!

Масштабність зброї — результат: обурення.
Логічною реакція дедалі постає.
В конфліктах глибшим є усе занурення,
Яке ілюзію безпеки, симулякр дає.

Тож зброя — завжди нестабільність,
І суверенітет ерозією роз'їдає,
Одна її наявність — то не ефективність,
Сама лиш зброя ворога не подолає!

Це — пастка золотої клітки:

Безпеку купувати не можливо!
Не станеться вона не звідки,
Якщо нема рішучості до сили.

Безпека — це не імпортований товар на складі,
Вона не з'явиться нізвідки дивним чином.

Якщо еліти вмиють не стануть на заваді,
Безпека стане невловимим джином!

Ми здатні технології на ринку запозичити,
Бюджети величезні оборонні мати.
Проте якщо готовності немає сили накопичити.
То на безпеку годі мріяти й чекати!

Концепт оголює ілюзію трагічну,
Де мілітарність домінантою відверто виступає.
Здається, часом дивовижну й містеричну,
Однак цілком держава лиш програє.

Суспільна солідарність, внутрішня архітектура миру,
Довіра, стратегічне бачення і толерація.
Блискучі стіни золотої клітки, як примара для кумиру,
Де ізсередини — лиш пустота й прострація.

Сакральність полягає не у зброї:
Не танки, літаки й БПЛА.
Життя, енергія — це є найвища доля,
Нехай людей оберігає далі увіка!

#Вапнярські етюди. 2207.2026-1508.2026

02.08.2026